

BOEYNANTS, Paul vanden (Vorst 22 mei 1919). Breidde na onvoltooid gebleven studies aan het Sint-Michielscollege van de jezùieten te Brussel als slaggerszoon de ouderlijke winkel uit tot een industrieel bedrijf. Dit bezorgde Vanden Boeynants spoedig een financiële en politieke machtsbasis. Als Kamerlid voor de (nog unitaire) **Christelijke Volkspartij** (CVP) in Brussel (1949-1985) werd hij minister van middenstand (1958-1961), partijvoorzitter (1961-1966), eerste minister (1966-1968), minister van landsverdediging (1972-1977), opnieuw eerste minister (1978), vice-premier en minister van landsverdediging (1979) en voorzitter van de Parti social chrétien-PSC (1979-1981). In 1969 werd hij benoemd tot minister van staat. Daarnaast zetelde hij in de Brusselse gemeenteraad (1953-1972), waar hij herhaaldelijk schepen was (1953-1958; 1965-1971; 1971-1972). Van Vlaamse afkomst – zijn grootvader behoorde tot de oprichters van het Volkshuis in Mechelen –

Pourquoi Pas?

**BOB DENARD
A-T-IL TRAHI ?**

**V.D.B:
il faut
le faire!**

Vanden Boeynants is omwille van zijn Belgisch-unitarisme onderwerp van spot op de voorpagina van *Pourquoi Pas?* van 29 februari 1968. Zijn regering viel datzelfde jaar over de kwestie 'Leuven Vlaams'. (LIBERAAL ARCHIEF)

maar op z'n Brussels verfranst, ijverde hij steeds voor nationale verstandhouding, die hij wenste te bereiken door een veralgemeende tweetaligheid. Zijn regering struikelde in 1968 over de kwestie-Leuven (onderwijs), toen de Vlaamse christen-democraten weigerden zijn ontwerp-antwoord op de interpellatie van CVP-Kamerlid Jan Verroken goed te keuren. Hij werd met de jaren een controversiële figuur, zowel wegens zijn belgicistisch unitarisme dat in Vlaanderen noch in Wallonië aansloeg, als om zijn betrokkenheid bij grootscheepse bouwprojecten in Brussel. Tevergeefs poogde hij burgemeester van de hoofdstad te worden. Een ophefmakende gerechtelijke veroordeling voor belastingontduiking maakte in 1986 een eind aan zijn politieke loopbaan. In 1989 kwam hij nog even in de belangstelling, toen hij ontvoerd werd. In 1995 kocht hij het politiek-satirische weekblad PAN in een vergeefse poging daarmee nog politieke invloed uit te oefenen.

LITERATUUR: G. van den Daele, *Plan Vanden Boeynants, Vlaamse kritiek*, 1968; – N. Hirson, *Paul Vanden Boeynants*, 1969; – P. Debongnie, *Les amis de Paul Vanden Boeynants et leurs affaires*, 1970; – R. Stuyck, *Vanden Boeynants. Boeman of superman*, 1973; – H. Gaus (ed.), *Politiek Biografisch Woordenboek*, 1989; – D. Ilegems en J. Willems, *De avonturen van VDB*, 1991; – P. Havaux en P. Marlet, *Sur la piste du crocodile*, 1994.

ILLUSTRATIE(S), zie: Belgisch nationalisme.

MANU RUYSS*